

τὸ ἐν μέρος ὁ κύρ Δημήτρης Γιαμπού / ρας τὸ δὲ ἕτερον μέρος ὁ κύρ Μανώλης υἱὸς ποτὲ Γεωργίου τῆς Βασιλικῆς λέγοντας ὁ αὐ / τὸς κύρ Μανώλης πὼς ἔχειν ἐμισὸν χωράφιν ἀγορὰ ἀπὸ τὸν Ἰωάννη Παράμπουλο καὶ τὸ ἄλλο ἐ / μισὸν ἔχειν ὁ ἄνωθεν κύρ Δημήτρης καὶ γροικᾶται ὅλο ἓνα εὐρισκόμενο εἰς τὴν τοποθεσίᾳ / τῷ Ζιργιῷ σύνμπλιο τῆς Κουλουροῦς καὶ τοῦ ποτὲ Πετινιέρουν τῶν ἀμπελιῷ καὶ σύνμπλιο τῆς / Κουκκίστρες τὸ ὁποῖο ἐμισὸν χωράφιν ὅπου εἶχεν καὶ ἐκουμαντάρηζεν ὁ ἄνωθεν Μανώ / λης ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ δίνειν καὶ παραδίνει τον καὶ πωλεῖ τον τοῦ ἄνωθεν Δημητρίου οὐ διὰ / ρεάλια τέσσεραν καὶ τρία κάρτα ἡγου 4 3/4 / νέτα καθὼς ἐταιριάσασιν ἀναμετάξυν / τος τὰ ὁποῖα τέσσερα ρεάλια καὶ τὰ τρία κάρτα τὰ ἐμέτρησεν ἐδῶ πρεζέντε καὶ ἔλα / βέν τα εἰς τὰς χεῖρας του ὁ ἄνωθεν πωλητῆς ὁ κύρ Μανώλης καὶ κρᾶζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος ὡς ἓνα νᾶσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ παραδίνειν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ αὐτοῦ / ἀγοραστῆν τοῦ κύρ Δημήτρη νὰ τὰ κάμην ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα δικόν του καὶ ἀγορά[ν του που] / λή- σουν χαρίσειν πουργοτάξιν ψυχικὸν τὸ δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ διὰ κανέναν γκαι- ρὸν [ὅπου] / ἤθελε εὐρεθῆν τινὰς νὰ δώσιν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψιν δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸ [πρᾶ] / μα ὁμπλιγᾶρεται ὁ αὐτὸς πωλητῆς καὶ τὰ καλάν του νὰ μαντινιέρην καὶ νὰ ντεφεντέρην [κλή] / ρονομικῶς εἰς πᾶσαν ἐνάντιο ποῦ ἤθελε λάχειν διὰ τὸ λεγόμενον πρᾶμα. Ὁθεν εἰς [βε] / βαίωσιν τῆς παρούσας πωλησίᾳς βάζουν καὶ ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια / δύο ἡμισυν ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζη- μιοῦται πληρώνοντας τὴν μπένα καὶ μὴ πληρώνον / τας ἢ παρὼν πωλησίᾳ νὰ εἶναι βεβαία καὶ ἀμεταποίητην παρακαλώντας καὶ ἀξιοπίστους / μαρτύρους οἱ ὁποῖοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος.

/ — Γεώργης ὁ Τάγαρης μάρτυρας στᾶνωθε —

/ — Σταμάτης Ταρόδος μαρτυρᾶ στὰ ἄνωθε —

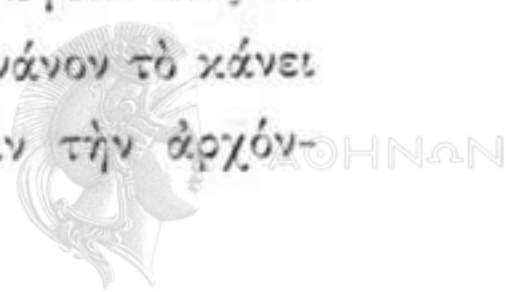
/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

549

Μαρτυρία

φ. 295^Γ

/ [ ] τὴν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία κάμου τοῦ ὑπο- γράφοντος / [νοτα]ρίου ὁ κύρ Ἰωάννης Χαντζάκης καὶ μαρτυρᾶ καὶ λέγειν πὼς τὸ πρᾶμα τοῦ ποτὲ Γιοζέφην Κο / [ρο]νέλλου ὅπου ἔχειν ἀπὸ τὸν Μπονάνον τὸ κάνει κουντουβερνικὸν καθὼς τοῦ τόδωκε ὁ ποτὲ / Γιοζέφης καὶ γνωρίζει τὴν ἀρχόν-

τισσάν του δια κουντουβερναρία τώρι λέγειν πώς πάγειν ὁ μισέρ / Μιχάλης Μπονά-
νος καὶ μαζώνει τὰ σῦκα τοῦ πραμάτου καὶ πάγει με τ' ἄρκουμποῦζον καὶ φοβερί-
ζειν τὸν / αὐτὸν κουντουβερνάρην νὰ τὸν ἐσκοτώσῃν ἂν τὸν εὔρην μέσαν καὶ νὰ μὴ
γνωρίζῃν τὴν χήρα / διὰ κουντουβερναρία μόνο ἐκεῖνο. Οὕτως μαρτυρᾷ ὁ ἄνωθεν
Ἰωάννης ἔμπροσθεν τῶν κάτω / θεν ἀντιμαρτύρων καὶ λέγειν πώς ἐμάζωξε καὶ τῆς
Ἑρινοῦς καὶ πῆρεν τις.

/ — ἀντιμάρτυρας Μιχαὴλ ἱερεὺς Τριβιζᾶς — —

/ — Νικολὸς Φρανγγόπουλος ἀντιμάρτυρας — —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

550

Ἀγοραπωλησία

φ. 295^Γ

/ Βγαλμένο ἀπὸ τὸ μαστρὸ Γεώργη.

/ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 29/ εἰς
τὸ σπῖτιν τῆς κερά Μαργα / ρίτας χήρας γυνῆς τοῦ ποτὲ Γεωργίου Γριπγώτην
καὶ θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Μανώλη Τζαουσάκην καὶ ποτὲ Κατε / ρίνας Βάβουλα ἐδῶ
παρὼν ἢ αὐτὴν κερά Μαργαρίταν λέγοντας τὸ πὼς νὰ ἔχῃν καὶ νὰ τῆς βρῖσκε / ται
ἀπὲ γονικὸν τῆς ἓνα κομμάτιν ἀμπέλι καὶ κομμάτιν χωράφιν σύνμπλιο τοῦ αὐτοῦ
ἀμπελιοῦ / εὐρισκόμενα εἰς τὴν ντοποθεσίᾳ τῶν Καλαμουριῶ λεγόμενα στὰ Χειλια-
νοῦ τὸν σύνμπλιο τοῦ μισέρ Ἀντώνη Σκλαβούνου καὶ Μάρκου Καλογεῖτονα καὶ
μαστρὸ Γεώργην Τζιριώτην σὲ κεῖνο πού τοῦ πού / λησεν πρὸ καιροῦν / ἢ αὐτὴ
/ ἄνωθεν / τὸ ὅποιο ἀμπέλι καὶ χωράφιν ἀπὸ τὴν σήμερον ἢ ἄνωθεν κερά Μαργα-
ρί / ταν τὰ δίνει καὶ παραδίνει ταν καὶ πουλεῖ τα τοῦ ἄνωθεν μαστρὸ Γεωργίου
μὲ ὅλα τος τὰ δικαιώμα / ταν καὶ με πᾶσαν τος ποσσέσαν ο διὰ ρεάλια νέταν εἴκοσιν
πέντε ἦτοιν νούμερο 25/ καθὼς / ἔβαλαν τὸν Δημήτρη Φλάμουρον καὶ Βασίλῃν
Κουρλέτην καὶ ἐπόκοψάν τα καὶ ἐβγάλασιν καὶ τὸ / βοῖβονταλίκιν τὴν ὁποία πλη-
ρωμὴ καὶ τιμὴν τοῦ αὐτοῦ ἀμπελιοῦ καὶ χωραφιοῦ τὰ 25/ ρεάλια / καθομολογᾷ ἢ
εἰρημένη κερά Μαργαρίταν πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ
ἄ / νωθεν μαστρὸ Γεωργίου καὶ κράζεται πληρωμένην καὶ ξεπληρωμένη σαντι-
σφάδαν κοντέντα καὶ ἀνε / παμένην παρανδίδοντάς του τα νὰ τὰ κάμῃ ὡς θέλῃν
καὶ βούλεται ὡς πράματα ἐδικάν του καὶ ἂ / γορά του πουλήσῃν χαρίσειν πουρκο-
τάξῃν ψυχικὸν τὰ δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὁπού νὰ / ἤθελε εὐρε-